

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. december 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1395
Dok.: AMC41008

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 147 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 147 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren oplyse, hvad sagsomkostningerne typisk består af i en straffesag?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, som har oplyst følgende:

”Det kan oplyses, at det følger af retsplejelovens § 1007, at omkostningerne ved straffesagers behandling og straffens fuldbyrdelse udredes af det offentlige. Ifølge § 1008, stk. 1, skal den tiltalte, såfremt denne findes skyldig, dog som udgangspunkt erstatte det offentlige de nødvendige omkostninger, som er medgået til sagens behandling.

Jeg har forstået spørgsmålet således, at det sigter til de sagsomkostninger i en straffesag, som kan kræves erstattet af den dømte, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1.

Det afhænger af den konkrete sag, hvad disse sagsomkostninger kan omfatte. Der vil – bortset fra de tilfælde, hvor straffesagen kan fremmes uden en forsvarer – normalt altid være udgifter til den tiltaltes beskikkede forsvarer i sagen.

I sager, hvor der er rejst tiltale for vold eller anden personfarlig kriminalitet, vil der derudover f.eks. kunne være udgifter til lægelige undersøgelser af forurettede med henblik på at fastlægge omfanget af den pågældendes skader (politiattester mv.).

I visse sager vil der blive foretaget dna-analyser f.eks. med henblik på at finde frem til gerningsmanden. I disse sager vil den dømte kunne blive pålagt at betale omkostningerne ved den dna-analyse, der vedrører den dømte selv.

I sager, hvor der er rejst tiltale for økonomisk kriminalitet, vil der f.eks. kunne være tale om udgifter til revisorbistand. I færdselssager, hvor der er rejst tiltale for spirituskørsel mv., vil der blandt andet være udgifter til udtagning af blodprøve hos den tiltalte og udgifter til analyse af blodprøven på Retskemisk Institut med henblik på at fastlægge promillen, ligesom der i andre færdselssager kan være udgifter til tekniske undersøgelser af for eksempel den tiltaltes køretøj.

Det bemærkes, at det følger af retsplejelovens § 1008, stk. 1, 2. pkt., at justitsministeren kan fastsætte takster til brug ved opgørelsen af det beløb, den dømte skal betale til dækning af sagkyndig bistand ved sagens behandling. I bekendtgørelse nr. 371 af 28. juni

1977 er det således fastsat, hvilke beløb det offentlige kan kræve af den dømte til betaling for udtagning af blodprøve, klinisk lægeundersøgelse for spirituspåvirkethed og i forbindelse hermed udtagning af blodprøve samt tekniske erklæringer fra bilinspektører.

Endelig kan det nævnes, at der i forbindelse med en straffesag uafhængig af kriminalitetens art kan være udgifter til f.eks. personundersøgelse og mentalundersøgelse af den tiltalte samt til tolke til den tiltalte og/eller eventuelle forurettede eller vidner, og hertil kommer retsvæsenets almindelige driftsudgifter (løn, bygninger, mv.). Disse udgifter kan ikke kræves erstattet af den dømte efter retsplejelovens § 1008, stk. 1.

Det kan endelig tilføjes, at retten efter retsplejelovens § 1008, stk. 4, kan begrænse den dømtes omkostningsansvar, når dette ellers ville komme til at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår.”